

Ὁ μεταναστὴς

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΕΚΔΟΣΗ „ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑ“

ἸΟΥΛΗΣ 1972

Τεύχος 6

ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Μετά πέντε χρόνια φασιστικής δικτατορίας καὶ λαϊκῆς ἀντίστασης ξεκαθαρίζουν οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς δικτατορίας, τὴν ἥττα τῆς μπουρζουαζίας καὶ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ στὴν Ἑλλάδα.

Ποῖος δειχνεῖ τὸ δρόμο; Ποῖος εἶναι ὁ ἀρχηγός; καὶ δάσκαλός μας; Οἱ λαϊκὲς μάζες. ἘΔΩ ΚΑΙ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ἡ ἀντίσταση τῶν μαζῶν ξαπλώνεται. Τὰ ἀδύνατα σημεῖα τοῦ ἐχθροῦ γίνονται φανερά καὶ μεταβάλλονται σὲ στόχους τοῦ λαϊκοῦ-ἐπαναστατικοῦ κινήματος.

Ἀρχές 72 : Μεγάλο μαζικὸ κίνημα στὴν Κύπρο ἐνάντια στὴ φασιστικὴ κυβέρνηση

1971-72 : Ξαναεμφανίζεται τὸ ἀπεργιακὸ κίνημα τῆς ἐργατικῆς τάξης.

1971-72 : Πρῶτα κινήματα τῶν φοιτητῶν

1971-72 : Ἀνοίγει μιὰ καινούργια φάση στὸν βλαίο ἀντιφασιστικὸ ἀγῶνα. Πολλαπλασιάζεται τὸ ρίξιμο βομβῶν ἐνάντια σὲ συμβολικοὺς στόχους. Ἐνάντια στοὺς Ἀμερικάνους, τὰ φασιστικὰ συνδικάτα κλπ. Ἐνα ὀπλισμένο κομμάντο ἐπιτίθεται ἐνάντια στὴ Γενική Ἀσφάλεια, κέντρο τῶν βασανιστῶν.

Αὐτὴ ἡ ἀνάπτυξη τῶν ἀγῶνων ἀποτελεῖ τὸν καυαλύτη τῆς συνολικῆς πολιτικῆς ἐξέλιξης.

Οἱ ἀντιθέσεις τοῦ καθεστώτος

Ἡ στρατιωτικὴ φασιστικὴ κυβέρνηση εἶναι ἡ ἄμεση ἐξουσία τῶν μεγάλων μονοπωλίων καὶ τοῦ Ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμοῦ. Ἐγκαθιδρύθηκε τὴ στιγμή ποὺ ἡ ἀστικὴ τάξη δὲν μποροῦσε νὰ κυβερνάει ὅπως πρὶν.

Ἡ ἑλληνικὴ ἀστικὴ τάξη παραδοσιακά εἶναι δεμένη μὲ τὴ λειτουργία τῆς παγκόσμιας ἀγορᾶς. Ἐπαιξε τὸ ρόλο ἐνδιάμεσου ἀνάμεσα στὰ μεγάλα καπιταλιστικὰ κράτη καὶ τοὺς ἐξαρτημένους λαοὺς καὶ ἔθνη. Οἱ Ἕλληνες ἔμποροι καὶ ἐφοπλιστὲς ἔπαιξαν ἐνεργητικὸ ρόλο τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀποικισμοῦ, πρὶν ἀπὸ τὶς σημαῖες τῶν ἀγγλογαλικῶν ἀποικιακῶν στρατευμάτων. Ἀπὸ τὴ φύση τῆς αὐτῆς δὲν τῆς ἦταν καὶ τόσο ἀπαραίτητη ἡ ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλισμοῦ στὴν ἑδία τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ τέλος τοῦ κλασσικοῦ ἀποικισμοῦ ἔριξε σὲ βαθειὰ κρίση τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία. Τὴν ἐποχὴ τοῦ νεοαποικισμοῦ ἡ μόνη σάνίδα σωτηρίας γιὰ τὴν ἑλληνικὴ μπουρζουαζία, ἦταν ἡ γρήγορη ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλισμοῦ στὴν ἑδία τὴν Ἑλλάδα. Πράμα ποὺ σήμαινε ὅμως τὴν καταστροφὴ τῶν παραδοσιακῶν

αστικών και μικροαστικών στρωμάτων και την χωρίς όρεξη εκμετάλλευση της εργατικής τάξης.

Αλλά, όπου υπάρχει καταπίεση ξεπηδάει η αντίσταση. Ανάμεσα στο 1958 και το 66 οι μέρες απεργίας 12πλασιάζονται. Πρώτη φορά μετά τον εμφύλιο πόλεμο, η αγροτιά, μπροστά στο φάσμα της εξαφάνισης της, διαδηλώνει με βιαιότητα. Το φοιτητικό κίνημα γεννιέται. Ούτε η Παπανδρεϊκή άπάρτη, ούτε η προσπάθεια διαλύσης των αγώνων από τα μέσα, με τους ρεβιζιονιστές, αρκούν. Η Ίδια η αστική τάξη είναι οικαιρεμένη. Αμερικάνοι και έφοπλιστές, κυρίαρχη ιμπεριαλιστική μερίδα της ελληνικής αστικής τάξης, επεμβαίνουν, η φασιστική δικτατορία εγκαθιδρύεται. Οι έφοπλιστές καταλαμβάνουν ΰλη την οικονομία. Το απεργιακό κίνημα σταματάει. η διαδικασία μονοπωλοποίησης της οικονομίας μπορεί να επιταχυνθεί.

Αλλά οι αντιθέσεις γίνονται όλο και πιο βαθιές, αντί να λύνονται. Η καπιταλιστική ανάπτυξη της χώρας απαιτεί μια όλο και πιο στενή ένοποίηση με την Δυτική Ευρώπη και την Κοινή Αγορά. Η φιλοαμερικάνικη δικτατορία, με την Ίδια την πολιτική της, ενισχύει τις φιλοευρωπαϊκές τάσεις. Οι Ίδιοι οι έφοπλιστές, γινόμενοι βιομήχανοι μεταβάλλονται σε αντιγονιστές του αμερικάνικου κεφάλαιου (π.χ. πετρέλαιο και διυλιστήρια).

Ταυτόχρονα η φασιστική κυβέρνηση για να πραγματοποιήσει τα σχέδια των κυρίων της είναι υποχρεωμένη να βαρβάει ταυτόχρονα παντού και έτσι να μένει χωρίς πλατιά κοινωνικά στηρίγματα. Αποτέλεσμα το "πολιτικό κενό" Μπρός σ' αυτή την κατάσταση, η Ίδια η αστική τάξη για να μην αφήσει το πεδίο ανοιχτό στους "αναρχικούς" και μαοϊκούς, ένωστηρίζει τον Παπαδόπουλο, προωθεί ταυτόχρονα και την φιλελευθεροπόδοση και την νόμιμη "αντιπολίτευση". Έτσι όμως έρχεται αντικειμενικά σε αντίθεση με τα Ίδια της τα σχέδια 20 χρόνων ταξικής "είρήνης".

ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ • Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Το πολιτικό προσωπικό της αστικής τάξης, από την δεξιά ως τους ρεβιζιονιστές πέρασε από την μεγαλύτερη κρίση της ιστορίας του. Τα δύο πρώτα χρόνια μπορούσε να περνάει σαν ο πρωταθλητής της "αντίστασης". Όταν όμως έγινε φανερό πως μια πραγματική αντίσταση ήταν αδύνατη χωρίς αγώνα ένάντια στην "ταξική ειρήνη", δηλ. ένάντια στα σχέδια της μπουρζουαζίας για την επιβίωση της στην παγκόσμια αγορά, η αστική "αντίσταση" κατάρρευσε. Η αστική αντιπολίτευση διαιρέθηκε σε πολλές ομάδες, οι ρεβιζιονιστές δέ έπαψαν ούσιαστικά να αποτελούν κόμμα.

Ταυτόχρονα, με την ριζοσπαστικοποίηση των λαϊκών δυνάμεων, η επαναστατική αριστερά έγινε πολιτική δύναμη. Ξεπερνώντας προοδευτικά το φεύτικο δέλημμα αγώνα ένάντια στην δικτατορία, η ένάντια στο σύστημα, περνάει στην πράξη.

ΜΠΡΟΣ ΣΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΒΙΑ Η ΒΙΑ ΤΩΝ ΛΑΙΚΩΝ ΜΑΖΩΝ

ΦΕΤΟΣ η αντίσταση γνώρισε μια νέα άνοδο στην Κύπρο. Κατά δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν οι Κύπριοι. ο λαός αρχίζει να όπλίζεται. Οι αντιδραστικοί φοβήθηκαν. Μακάριος και Χούντα θέλουν να τα ξαναφτιάξουν.

Οι απεργίες του 71-72 αναγγέλλουν μια νέα αγωνιστικότητα της εργατικής τάξης. Έτσι μπροστά σε 4.000 απεργούς στην Πάτρα αναγκάστηκαν να επέμβει ο Ίδιος ο Παττακός.

Εκτός από τις Ένοπλες Επεμβάσεις, η επαναστατική άριστερά αρχίζει να μπαίνει στο προλεταριάτο.

Οι μέοι και ιδιαίτερα οι φοιτητές Ξαναφά φέτος δεκάδες έκδηλώσεις (άπεργίες, διαδηλώσεις κλπ)

Μπροστά στην άνοδο των αγώνων, η άστική τάξη παίρνει τὰ μέτρα της.

Από τήν μιὰ πλευρά η "φιλελευθερωπάση" της χούντας και η προσπάθεια δημιουργίας νόμοταγούς "άντιπολίτευσης", προσπάθεια στην όποια πρωτοστατεί ο πράχτορας Λαμπράκης, ιδιοκτήτης του συγκροτήματος έφημερίδων, Βήμα-Νέα κλπ, και συμμετέχουν ενεργά οι ρεβιζιονιστές (βλέπε Θεοδωράκη κλπ.) από τήν Άλλη άξημμένη καταπίεση ενάντια στο επαναστατικό και τό αυθεντικό δημοκρατικό κίνημα.

Η άρχή ανάπτυξης του μαζικού εργατικού και φοιτητικού κινήματος τσακίζει και τήν φιλελευθεροποίηση: Η χούντα είναι υποχρεωμένη να ρίξει τή μάσκα του "φιλελευθερου", να Ξαναρχίσει τις έξοργες και τὰ μαζικά βασανιστήρια ενάντια στους φοιτητές.

Ο "άγώνας" των ρεβιζιονιστών για τήν έφαρμογή του φασιστικού συντάγματος, που άρχισε μόλις πριν λίγους μήνες, γελοιοποιείται ολοκληρωτικά.

Πιά μπορούμε να δοϋμε καθαρά. Πού πρέπει να βαρέσουμε;

Στό ευάλωτο σημείο, τήν "ταξική ειρήνη". Χτυπώντας την θα υποχρεώσουμε όλους τους άστους να έκδηλωθούν άνοιχτά. Η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στην άστική "άντιπολίτευση" και τό λαϊκό κίνημα θα βαθύνει και οι αντιθέσεις του αντιδραστικού καθεστώτος θα δξυνθούν.

Αυτός είναι ο δρόμος ένίσχυσης της λαϊκής ένότητας.

Άς ένωθουμε στόν άγώνα, στην ύπηρεσία του προλεταριάτου και των λαϊκών μαζών: ΤΑ ΟΠΛΑ ΜΑΣ, Η ΛΑΪΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΒΙΑ :

"Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑ"

"ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑΣ"

(Έλ. ,νες μαοϊκοί)

(ΣΗΜΕΙΩΣΗ : Τό παρα πάνω κείμενο δημοσιεύτηκε στό γαλλικά στό μέσα του Μάη, με τήν ευκαιρία μιās συγκέντρωσης του συλλόγου έλλήνων Φοιτητών Παρισίου, που όργανώθηκε από μας (ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑ) μαζί με άλλους συνεπεις δημοκράτες και αντιφασίστες. Έπειδή συμπυκνώνει τις γενικώτερες τοποθετήσεις μας, τό δίνουμε σχεδόν άυτόούσιο έδώ .)